

hvad det betyder, og mon der findes et Flertal i den høje Rigsdag og i det danske Folk, som ønsker den Institution, som havde denne Beføjelse i Krigsperioden, paa ny kaldt til Live? Nej, jeg tror, at det er en Opgave, som det er vanskeligt at løse, medens jeg paa den anden Side erkender, at det er en Opgave, man ikke helt kommer udenom at beskæftige sig med, og som ganske sikkert ogsaa bør løses.

Men rigtignok tror jeg, at som Forholdene ligger for Tiden i det danske Samfund, er det mindre Storindustrien, der gør en saadan Lovgivning paaktævet, end det er indenfor Omsætningen, indenfor Detailhandelen, der tiltrænges Kontrol med disse Forhold. De Krav om Trustlovgivning, som gentagende er rejst her i Landet, er fremkommet paa Foranledning af Den overordentlige Kommission, og da vi for nogle Aar siden havde hele denne Sag til Behandling i Landstinget, foranledigede jeg, som da var Formand for Udvalget, undersøgt, hvilket Grundlag Den overordentlige Kommission havde haft for at rejse Kravet om en Trustlovgivning, hvilke Oplysninger om forskellige industrielle Sammenslutninger man besad, og som havde givet Anledning til, at dette Krav fremkom. Det viste sig at være uhyre pauvert, hvad der var. Man fik nærmest Indtryk af, at det var under Indtryk af de Bestræbelser, der udfoldedes visse Steder i Udlandet, man fra Den overordentlige Kommissions Side havde ment, at man ikke kunde holde sig tilbage — for at bruge et Udtryk, som hører hjemme i vor Tid. Derimod forekommer det mig rigtignok, at adskillige Fænomener indenfor Detailhandelen, indenfor Omsætningen og for øvrigt ogsaa naturligvis indenfor Industrien, det skal jeg erkende, ligesom ogsaa indenfor Haandværket, tyder paa, at det vilde være ønskeligt, man fik en Lovgivning, som, ikke mindst til Beroligelse for Publikum, kunde gøre det muligt at trænge til Bunds i saadanne Spørgsmaal.

Nylig har Arbejdsgiverforeningens Formand haft Lejlighed til at udtale sig om saadanne Spørgsmaal for at berolige et opskræmt Publikum. Jeg vil i denne Forbindelse henpege paa den Sag mellem Københavns Bogtrykkerforening og et Bogtrykkerfirma her i Byen, som nylig har fundet sin Afslutning ved Højesteret, og

paa de Oplysninger med Hensyn til Bogtrykkerorganisationens Indgriben i den enkelte næringsdrivendes Handfrihed, som denne Sag har afsløret. Man kan naturligvis ikke bestride Rigtigheden af Bogtrykkerforeningens Paastand: at man igennem Bestemmelsen, som man havde optaget i sine Vedtægter, kun har villet kontrolere, om den vedkommende Kunde har afviklet overfor det enkelte Medlem af Foreningen paa normal og korrekt Maade, og har villet forhindre, at en Kollega kunde drive ufin Konkurrence overfor en anden. Men der er dog ikke nogen Tvivl om, at naar Foreningen paastaar, at derigennem medføres der ikke nogen Fordyrelse for Kunderne, kan Publikum ikke føle sig helt og fuldt betrygget ved denne Paastand, men maa have et Ønske om, at man bliver i Stand til at trænge til Bunds i saadanne Forhold; som her er afsløret, og som ganske sikkert har Sidestykker i mange andre lignende.

Jeg havde Lyst til i denne Forbindelse at nævne et andet Spørgsmaal, og det er det, som angaar Detailpriserne for en hel Række af Livsformødenheder. I en fortræffelig Artikel har Ingeniør Christiani i Dagspressen i det sidste Par Dage oplyst om Prisforholdene for visse Livsformødenheder: Mælk, Kød, Kartofler o. s. v. Jeg tvivler ikke om, at alle Medlemmer af dette høje Ting har gjort sig bekendt med denne Artikel og dergennem har faaet Indtryk af, at her er der virkelig noget ejendommeligt, som det kunde være ønskeligt at faa sat frisk Luft ind under, saaledes at man kunde faa det løftet saa højt op, at man kunde faa et Indblik i, hvad det er, der her foregaar. Jeg skal slet ikke komme ind paa de Varegrupper, som i denne Artikel er omtalt. Derimod skal jeg omtale visse Forhold, som jeg har bragt i Erfaring er til Stede indenfor Detailhandelen i Urtekrambranchen her i København.

Som ærede Medlemmer vil vide, ned-sattes der af Erhvervene i September 1921 en Priskontrolkomité. Det var Erhvervene, som selv tog Initiativet, og denne Komité har virket ret energisk og kan ogsaa efter min Mening paa forskellige Omraader pege paa Resultater af sit Arbejde i Retning af Tilvejebringelse af en fair Varepris. For at støtte denne Komités Bestræbelser har jeg som Indenrigsminister ladet undersøge